

[Handelsministeren.]

Bortset fra at jeg har fundet anledning til i lovforslaget at pointere, at lovens formål er at sikre bybefolkningens forsyning med mælk og fløde til de lavest mulige priser, fremtræder forslaget i den form, hvori det blev vedtaget af mælkekommissionens flertal, der anså det for at være et hensigtsmæssigt middel til at sikre videreførelsen af den rationalisering af handelen med mælk og fløde i byerne, der blev påbegyndt i 1940, og som medførte besparelser ved konsummælkenes behandling og distribution til fordel for forbrugeren.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer*.

Denne lovgivning, der har været gældende siden 1950, har haft til formål at forhindre, at en ekstraordinær konjunkturgevinst, som alene var begrundet i begrænsningerne i importen af personmotorkøretøjer, tilfaldt folk, der fik tildelt personmotorkøretøjer; efter at tildelingen af personmotorkøretøjer nu er faldet bort og erstattet med en væsentlig forhøjet omsætningsafgift, vil denne lovgivning fremtidig kun få betydning i et fåtal af nye tilfælde i forbindelse med overgangsreglerne i omsætningsafgiftsloven. Lovens ordning vil derimod også i fremtiden få anvendelse i de tilfælde, hvor der i forbindelse med den tidligere tildelingsordning eller i øvrigt måtte være pålagt personmotorkøretøjer klausuler mod videresalg.

Da man også fremover må anse det for rigtigt, at konjunkturgevinsten i sådanne tilfælde inddrages til det offentlige, har man fundet det rimeligt at forlænge loven. De klausuler, der er pålagt motorkøretøjerne, varer normalt ikke ud over 3 år, og loven er derfor foreslået forlænget indtil udgangen af året 1960, til hvilken tid de sidste klausuler skulle være udløbet.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefaler jeg forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endelig har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til dykkerlov*.

Under krigen fremkom en ny form for dykkerudrustninger — de såkaldte frømandsudrustninger — der i efterkrigsårene fik stor udbredelse både til sportsbrug og til erhvervsmæssigt brug. Disse udrustninger var ikke forudset i den gældende dykkerlovgivning, og da der samtidig var et almindeligt ønske om revision af de på dette område gældende forskrifter, blev der af handelsministeriet i 1954 nedsat et udvalg med den opgave dels at undersøge spørgsmålet i forbindelse med godkendelse og brug af svømmedykkermateriel samt uddannelse af svømmedykkere, dels at overveje og afgive indstilling om ændring i dykkerloven og de i tilslutning dertil udfærdigede forskrifter. Udvalget afgav betænkning i juni 1956, og nærværende lovforslag er i det væsentlige i overensstemmelse med det i betænkningen indeholdte forslag.

Bortset fra forskrifter om svømmedykning og om typegodkendelse af svømmedykkerudrustninger består den væsentligste ændring i forhold til gældende lovgivning i, at der fremtidig kræves dykkerbevis af enhver, der udfører erhvervsmæssig dykning. I udvalget var der ikke enighed herom, idet et mindretal ønskede den gældende undtagelsesregel for personer, der udfører dykning for egen regning, opretholdt. Der har imidlertid i praksis vist sig visse afgrænsningsvanskeligheder, og da saglige hensyn må tale for, at alle, der udfører erhvervsmæssig dykning, bør gennemgå dykkeruddannelse, har handelsministeriet fundet det rigtigst at følge flertallets indstilling. Lovforslagets § 15 gør det dog muligt for enhver, der forud for lovens ikrafttræden lovligt har udøvet erhvervsmæssig dykning, at få dykkerbevis, for så vidt han opfylder de sundhedsmæssige bestemmelser. Denne regel omfatter tillige personer, som lovligt har udført erhvervsmæssig svømmedykning før lovens ikrafttræden.

Idet jeg ikke finder anledning til på nuværende tidspunkt at komme nærmere ind på lovforslagets enkelte bestemmelser, der kun adskiller sig lidt fra den gældende lovs regler, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Her ved tillader jeg mig over for det høje folke-

[Forsvarsministeren.]

ting at fremsætte *forslag til lov om yderligere forlængelse af lov om bemyndigelse til opretholdelse af en dansk styrke i udlandet.*

Med bemyndigelse i lov nr. 241 af 4. juni 1947 har Danmark fra 1947 opretholdt en besættelsesstyrke i Tyskland. Ved lovens forlængelse i 1955 bestemtes det, at styrken kunne opretholdes, uanset om styrkens særlige opgaver som besættelsesstyrke bortfaldt, hvilket skete i maj 1955. Loven blev sidst forlænget i marts d. å. for et halvt år indtil den 15. november 1957.

Ved fremsættelsen her i tinget af forslaget til den seneste forlængelse af loven anførte jeg, at de tyske styrker i Slesvig-Holsten ikke var blevet opstillet i det tempo, som man havde regnet med, og at der endnu ikke syd for den danske grænse var opstillet tyske styrker med en sammensætning og uddannelse, der gjorde det muligt for dem at varetage det danske kommandos opgaver. Endvidere oplyste jeg, at der var indledt forhandlinger med NATOs militære myndigheder om spørgsmålet om tilbagetrækningen af kommandoet, der er afgivet til den øverstkommanderende for de allierede styrker i Europa. Regeringen havde under disse forhandlinger givet udtryk for et stærkt ønske om at hjemkalde kommandoet inden midten af november i år.

Disse forhandlinger er siden blevet videreført. Det har herunder vist sig, at det ikke er muligt at tilvejebringe tilstrækkelige tyske styrker så betids, at en tilbagetrækning af de danske styrker til november er tilrådelig. Den tyske forbundsregering har imidlertid meddelt, at man vil være i stand til at overtage opgaverne i april 1958, og den øverstkommanderende for de allierede styrker i Europa har indtrængende henstillet, at den danske styrkes ophold i Tyskland forlænges indtil dette tidspunkt.

Da regeringen må være enig i, at de danske styrker bør forblive i Tyskland, indtil opgaverne kan overtages af tyske enheder i april 1958, foreslås lovens gyldighedsperiode forlænget indtil 15. april 1958, til hvilket tidspunkt styrken som helhed vil blive hjemtaget.

For så vidt angår grundlaget for kommandoets tilstedeværelse i Tyskland, er der ikke sket ændringer siden fremsættelsen i foråret.

Forbundsrepublikken stiller vederlagsfrit kaserner, øvelsespladser og depoter m. v. til rådighed for kommandoet og yder endvidere et kontant bidrag til dækning af udgifter i forbindelse med kommandoets ophold i Tyskland.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal for det høje ting fremsætte *forslag til lov om ændring i lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme.*

Efter reglerne i vurderingsloven af 23. juni 1956 skal nyudnævnelse af samtlige landets vurderingsformænd finde sted pr. 1. januar 1958.

Vurderingsformandsforeningen har imidlertid henledt opmærksomheden på, at det vil være upraktisk at skifte vurderingsformænd pr. 1. januar 1958, idet arbejdet i forbindelse med årsomvurderingen pr. 1. september 1957 ikke kan forventes at være afsluttet på dette tidspunkt. Foreningen har derfor foreslået, at tidspunktet for vurderingsformandsskiftet udskydes til 1. april 1958.

Statens ligningsdirektorat, der har tiltrådt Vurderingsformandsforeningens forslag, har samtidig foreslået, at tidspunktet for nyudnævnelse af de sagkyndige ved vurderingen af skove og frugtplantager udskydes tilsvarende.

Dette lille lovforslag anbefales til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Fiskeriministerens (Oluf Pedersen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.*

Lovforslaget går ud på en uændret videreførelse for 1958 af bestemmelserne i den nu gældende lov, der udløber med udgangen af indeværende kalenderår.

De overvejelser, der foregår vedrørende spørgsmålet om det økonomiske samarbejde i fremtiden mellem de vesteuropæiske lande og Danmarks endnu uafklarede stilling til de foreliggende planer, gør det efter min opfattelse naturligt ikke for tiden at ændre ved den nu gennem en årrække eksisterende lovgivning.

Hvorledes handelen med fisk vil udvikle